

רבי תזקקה הוה אזיל מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי ייסא. אמר ליה תוהנא עלך דאת בלחודך. דהא תנינן דלא יפוק בר נש יחידאי בארחא. אמר ליה רביא חד אזיל בהדאי ואיהו אתי אבתראי. אמר ליה ועל דא תוהנא איך אזיל בהדך מאן דלא תשתעי ביה מלי דאורייתא. דהא תנינן כל מאן דאזיל בארחא ולא עמיה מלי דאורייתא אסתפן בנפשיה. אמר ליה הכי הוא ודאי.

אדהכי מטא ההוא רביא. אמר ליה רבי ייסא ברי מאן אתר אנת. אמר ליה מקרפא דלוד ושמענא דהאי בר נש חפים אזיל תמן וזמינא גרמאי לפולחניה ולמיהך בהדיה. אמר ליה ברי ידעת מלי דאורייתא. אמר ליה ידענא דהא אבא הוה אוליף לי בפרשת קרפנות וארכינא אודנאי למאי דהוה אמר עם אחי דאיהו קשישא מנאי. אמר ליה רבי ייסא ברי אימא לי.

פתח ואמר: ויבן נח מזבח לה' ויקח מפל הבהמה הטהרה ומפל העוף הטהור ויעל עלת במזבח. ויבן נח מזבח - זהו המזבח שהקריב בו אדם הראשון. למה נח הקריב עולה, שהרי עולה לא עולה אלא בשביל הרהור ורצון הלב, ונח במה חטא? אלא נח הרהר ואמר: הרי הקדוש ברוך הוא גזר דין על העולם שיחרב, אולי משום שמציל אותי פקעה כל זכותי ולא תשאיר לי זכות בעולם? מיד - ויבן נח מזבח לה'.

אוחו מזבח שבו הקריב אדם הראשון היה. אם כן, אז למה ויבן? אלא משום שרשעי העולם גרמו שלא עמד במקומו. כיון שבא נח, פתח בו ויבן ויעל עלת, פתח עלת, אחד.

רבי תזקקה הוה אזיל מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי ייסא. אמר ליה תוהנא עלך דאת בלחודך. דהא תנינן דלא יפוק בר נש יחידאי בארחא. אמר ליה רביא חד אזיל בהדאי ואיהו אתי אבתראי. אמר ליה ועל דא תוהנא איך אזיל בהדך מאן דלא תשתעי ביה מלי דאורייתא. דהא תנינן כל מאן דאזיל בארחא ולא עמיה מלי דאורייתא אסתפן בנפשיה. אמר ליה הכי הוא ודאי.

אדהכי מטא ההוא רביא. אמר ליה רבי ייסא ברי מאן אתר אנת. אמר ליה מקרפא דלוד ושמענא דהאי בר נש חפים אזיל תמן וזמינא גרמאי לפולחניה ולמיהך בהדיה. אמר ליה ברי ידעת מלי דאורייתא. אמר ליה ידענא דהא אבא הוה אוליף לי בפרשת קרפנות וארכינא אודנאי למאי דהוה אמר עם אחי דאיהו קשישא מנאי. אמר ליה רבי ייסא ברי אימא לי.

פתח ואמר ויבן נח מזבח לה' ויקח מפל הבהמה הטהרה ומפל העוף הטהור ויעל עלות במזבח. ויבן נח מזבח, דא איהו מזבח דאקריב ביה אדם קדמא. נח (דף ע"ב א) אמאי קריב עולה. דהא עולה לא סלקא אלא בגין הרהורא ורעותא דלבא ונח במה חב. אלא נח הרהר ואמר הא קדשא בריך הוא גזר דינא על עלמא דיתחרב, דילמא בגין דשזיב לי כל זכותא פקע לי ולא ישפאר לי זכו בעלמא. מיד ויבן נח מזבח ליי.

ההוא מזבח דאקריב ביה אדם הראשון הוה. אי הכי אמאי ויבן. אלא בגין דחייבי עלמא גרמו דלא קיימא בדוכתיה. כיון דאתא נח פתיב ביה ויבן. ויעל עלות עלת פתיב חדא. פתיב, (ויקרא א) עולה הוא